

Pamätáte sa, keď vám otec alebo mama dohovárali: „Toto urob tak a tak, inak sa ti zle bude vodiť. Toto treba tak urobiť a toto je lepšie, keď urobíš takto. Tam nechodievaj a tam by bolo dobré z času na čas prísť...“ a tak ďalej a tak ďalej. Jednoducho rodičovské rady, napomenutia, upozornenia. Oooh, koľko krát ich človek nepočúval a aj tak si urobil po svojom. Vedel, že rodičia chcú dobre, ale keď to zakázané tak veľmi chutilo a vyzeralo tak lákavo...

A tak, aby sme ochutnali zo zakázaného stromu, najlepšie bolo povedať pred súrodencami trošku pozmenenú verziu, aby som si ja mohol robiť, čo chcem a ostatní, nech sa riadia podľa takých zastaralých rád. Horšie bolo, ak sa nám podarilo pozmeniť nariadenie, alebo zákaz otca či mamy a tak ho tlmočiť iným, takže aj tí druhí konali inak, ako si to rodičia želali. Alebo v práci nariadenia a odporúčania šéfa, ktoré niektorí vedia pozmeniť tak šikovne, že ani šéf si to nevšimne. Mnohokrát sa však stane, že riadiac sa týmito pozmenenými nariadeniami, mnohí prídu k úrazu, stane sa nejaká havária, katastrofa, nebodaj aj niekto zomrie. Následky pozmenenia dobre mienených rád môžu narásť až do nedoziernych následkov nielen telesných traum a ublížení ale aj duševných, čo sa lieči omnoho ťažšie... Neraz po tom všetkom rodičia alebo nadriadený povie: „Keby ste sa presne riadili podľa mojich príkazov, odporúčaní či rád, neskončilo by to takto...“ Mnohí, no nie všetci, si až potom uvedomia a priznajú, že rodičia či šéf mali pravdu... A tak prekrucovanie rád, príkazov a nariadení, ktoré sú k môjmu dobru, určite neprinesie väčší úžitok, práve naopak.

Podobný systém platí aj vo vzťahu človeka k Bohu. Všetky nariadenia, príkazy, odporúčania a rady sú nám dané k tomu, aby sme žili, aby sme sa vyhli haváriám v duchovnom svete a tak nedaj, Bože, dokaličili dušu sebe aj iným. Všetko Boh vymyslel tak, aby nám to neublížovalo, ale naopak – pomáhalo, rozvíjalo, posilňovalo. Aj chladnička, hriankovač, pekáč, či televízor sú

Velký vdáka čiarke (Streda 3. pôstny týždeň C)

Napísal Balek Robert
Streda, 10 Marec 2010 11:55

pre človeka veľkou pomocou, ak ich používa podľa návodu. Ak však návod niekto zahodí s tým, že on vie lepšie, čo treba a čo netreba konať, môže si aj cez naoko nevinné spotrebiče ublížiť. A nielen sebe ale aj iným. Aj Boh dal určité návody ku všetkému, čo stvoril. Ak sa ich budeme držať presne, budú nám slúžiť. Ak ich však svojvoľne pomeníme podľa toho, čo sa nám viac páči a vidí, môže sa stať, že sa všetko obráti proti nám a nakoniec nás to zničí... Preto je tak veľmi dôležité snažiť sa z celej duše spoznávať tieto návody Boha a riadiť sa podľa nich presne do bodky.

Myslím, že práve preto dnes Ježiš tak veľmi nástojčivo a dôrazne odsudzuje akúkoľvek zmenu toho, čo učil, čo hlásal a nariadil ako príkaz. Vedel, že ak niekto pozmení a prekrúti jeho slová a podľa toho bude žiť, tobôž sa pokúsi tak učiť iných okolo seba, určite si ublíži, poškodí si dušu, a nielen sebe, ale, čo je horšie – aj iným, a tých môže byť veľmi veľké množstvo. Ježiš totiž nebude na konci sveta stáť ako nahnevaný dedko a trestať s burácajúcim hnevom všetky priestupky a prekrúcania svojich slov, či s hnevom ukazovať takýmto ľuďom smer do pekla. Nie, on nám len v pravde ukáže, čo sme spôsobili sebe aj iným. So smútkom Stvoriteľa a pôvodcu všetkého – i nás bude stáť, a s bolesťou pozorovať, čo všetko prekrútenie jeho slov spôsobilo v dušiach našich a v dušiach mnohých ľudí, ktorých sme takto pozemeneným odporúčaniam samého Boha učili. Mnohí sa totiž vlastnou vinou už počas života na zemi staneme veľmi maličkí, poničení a pokrútení okolnosťami, do ktorých sa dobrovoľne svojou svojvôľou dostaneme. Ak však niekto celý život koná presne podľa Božích nariadení a rád, ochráni ho od postupného sebazničenia, a naopak, privedú k takému rozvinutiu jeho darov, talentov a schopností, že sa takí ľudia stanú už počas života na zemi nádhernými velikánmi, žiariacimi hviezdami a takými budú aj v nebeskom kráľovstve.

Nie nadarmo povedal Boh to, čo povedal, nie z dlhej chvíle vymýšľal to, čo nariadil a to, čo nám radil k životu. On presne s múdrosťou Vševedúceho vedel, čo nám pomôže a čo nám uškodí. Nič nie je navyše, všetko v jeho slovách má svoj význam, dokonca malá čiarka, ktorá môže dať úplne iný význam vete, ak ju presunieme na iné miesto. Tak ako kráľ, ktorý v rýchlosti chcel oslobodiť svojho verného priateľa odsúdeného na smrť za sprisahanie, o ktorom zistil, že sprisahanie nevymyslel on, ale jeho nepriatelia. Oni to všetko iba narafičili na neho. List s omilostením vo forme príkazu: „Popraviť nie oslobodiť!“ však napísal v rýchlosti bez čiarky. Cestou sa dostal list do rúk nepriateľov a tí doň iba doplnili jedinou čiarku: „Popraviť, nie oslobodiť!“ namiesto kráľovho omilostenia: „Popraviť nie, oslobodiť!“. Vďaka jedinej čiarke bol nakoniec kráľov priateľ popravený.

Koľko krát si možno len tak pre seba pozmenil Kristov príkaz, radu, či odporúčanie a konal podľa svojej vôle? Toľko krát sa tvoja krása a veľkosť tvojej duše zmenšila. Rozvi naplno krásu svojej duše napriek tomu, že nie vždy bude po tvojom. Nakoniec zistíš, že predsa len ten Boh mal pravdu. Nakoniec v pravde po smrti uvidíš, koľkí sa aj vďaka tebe spolu s Tebou stali veľkými a žiariacimi bytosťami v nebeskom kráľovstve...

Velký vdáka čiarke (Streda 3. pôstny týždeň C)

Napísal Balek Robert
Streda, 10 Marec 2010 11:55
